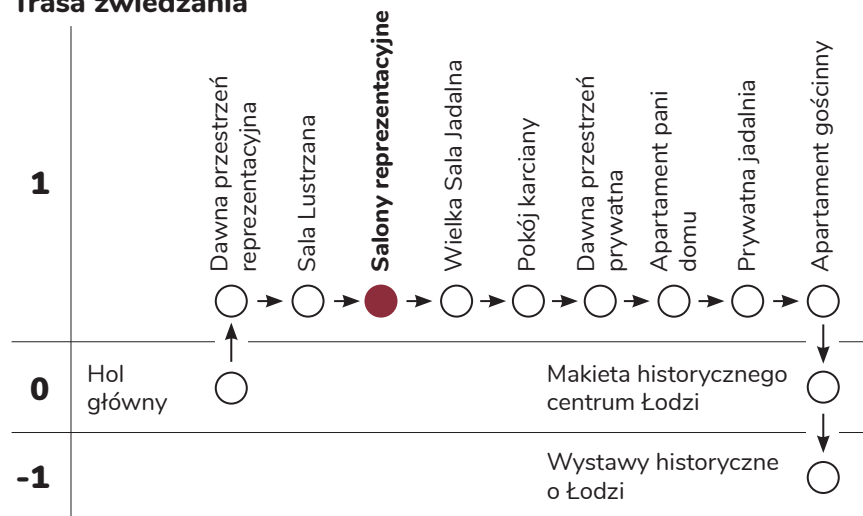

Trasa zwiedzania

Więcej informacji o bieżących wydarzeniach znajdziesz na stronie www.muzeum-lodz.pl
Zachęcamy do odwiedzenia sklepu z pamiątkami i wydawnictwami.

wideooprowadzanie
video tour

audioprzewodnik
audio guide

audiodeskrypcja
audio description

1

Dawna
przestrzeń
reprezentacyjna

Former representative area

Salony reprezentacyjne

Sztuka w salonach rezydencji łódzkiej burżuazji była pojmowana jako dekoracja, wyraz splendoru i społecznej pozycji właścicieli. Na przełomie XIX i XX wieku wśród fabrykanckich rodów panowała moda na gromadzenie mebli, rzeźb, obrazów i rzemiosła artystycznego. Obecny wystrój dwóch salonów reprezentacyjnych pochodzi właśnie ze wspomnianego okresu, łącznie ze zbiorem obrazów autorstwa twórców związanych z Łodzią – Samuela i Leona Hirszenbergów oraz Maurycyego Trębacza. Oryginalnymi elementami aranżacji są zachowane dekoracje sufitów oraz biały komplet mebli wypoczynkowych z dawnego wyposażenia pałacu. Leonia i Izrael Poznańscy interesowali się sztuką w stopniu niewykraczającym poza ogólnie panującą modę. Kupowali i zamawiali dzieła odpowiadające obowiązującym stereotypom estetycznym. Z czasem jednak pochodzenie i potrzeba wsparcia łódzkich twórców, ukierunkowywały ich indywidualne wybory. Izrael i Leonia zapoczątkowali mecenat wspierający młodych artystów, finansując m.in. naukę w wyższych szkołach artystycznych w kraju i za granicą. W 1886 roku prasa donosiła, że Leonia Poznańska zakupiła obraz Tadeusza Popiela „Zburzenie Świątyni Jerozolimskiej” znany także jako „Na gruzach Jerozolimy”, który cztery lata wcześniej był wystawiany w Warszawskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. Innym razem żona fabrykanta wylosowała jeden z obrazów Samuela Hirszenberga, a chcąc wesprzeć początkującego twórcę, przebywającego na studiach w Monachium, ofiarowała mu 75 rubli.

Mecenat artystyczny był kontynuowany przez następne generacje rodziny. Potomkowie Izraela i Leonii, posiadając stabilną pozycję społeczną i finansowe zabezpieczenie, aktywniej angażowali się w życie kulturalne miasta, w tym działalność teatralną i muzyczną. Kontynuowali działania kolekcjonerskie, zamawiając i kupując portrety, sceny rodzajowe, pejzaże, a także całe projekty dekoracji malarskich i sztukatorskich do wnętrz swoich rezydencji. Kolejne dzieła sztuki nabywali nie tylko w łódzkich salonach artystycznych i warszawskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych, ale przywozili je z Paryża, Berlina, Wiednia i Rzymu. Ze względów prestiżowych zamawiano również portrety u cenionych twórców. Znanych jest kilkanaście przykładów malarskich i rzeźbiarskich przedstawień różnych pokoleń kobiet z rodu Poznańskich. Tak powstawała rodzinna kolekcja sztuki, składająca się głównie z malarstwa, grafiki i rzeźby zarówno polskich, jak i zagranicznych twórców. Znaczące dla kultury polskiej dzieła malarskie (m.in. Samuela Hirszenberga i Władysława Podkowińskiego) ofiarowali też Muzeum Narodowemu w Krakowie. Członkowie rodziny organizowali ponadto spotkania oraz plenery malarskie w podmiejskich majątkach. W kręgu ich przyjaciół byli muzycy, aktorzy i pisarze, którzy nieraz gościli w pałacowych salonach.

